

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.091/2025/4.

A felperes:

Felperes1 (cím1)

A felperes jogi képviselője:

Ügyvédi Iroda 1; ügyintéző: Ügyvéd1

(cím3)

Az alperes:

Alperes1

(Cím2)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda2; ügyintéző: ügyvéd2

(cím7;)

A per tárgya:

sajtóhelyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék 15.P.20.101/2025/4.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes: 5; alperes: 6.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya vonatkozásában helybenhagyja.

A perköltségre vonatkozóan az elsőfokú ítéletet megváltoztatja, és

- az alperes tartalomszolgáltatóját, a társaság1-t (Cím8) terhelően a felperesnek megfizetendő 254.000 (kettőszázötvennégyezer) forint elsőfokú perköltséget 1.136.640 (egymillió-százharminchatezer-hatszáznegyven) forintra felemeli;
- az alperes tartalomszolgáltatója által az állam javára megfizetendő 36.000 (harminchatezer) forint feljegyzett kereseti illetéket 31.500 (harmincegyezer-ötszáz) forintra leszállítja.

Kötelezi az alperes tartalomszolgáltatóját, a társaság1-t (Cím8), hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 568.852 (ötszázhatvannyolcezer-nyolcszázötvenkettő) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperes tartalomszolgáltatóját, a társaság1-t (Cím8), hogy fizessen meg az állam javára az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 illetékbevételi számlájára a jelen ítélet keltétől számított hatvan napon belül 118.611 (egyszáztizennyelcezer-hatszáztizennyegy) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Tájékoztatja a bíróság az alperes tartalomszolgáltatóját, hogy az illeték megfizetése során a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2017. és 2022. január vége között a Bizottság1 elnöke volt.

[2] Az alperes szerkeszti a www.internetesoldal1.hu internetes hírportált. 2025. február 17-én a szerkesztőség „Csatlakozott a Párt1 Párthoz a Bizottság1 bukott elnöke” címmel cikket jelentetett meg. Az írás a www.internetesoldal2 oldalra hivatkozással azt is

tartalmazza, hogy a felperes 2020. évi újraválasztása után titokban több, mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját havi fizetését.

[3] A felperes az alperesi szerkesztőségnél sajtóhelyreigazítás iránti kérelmet terjesztett elő, amelynek az alperes nem tett eleget.

[4] A felperes kereseti kérelmében az alábbi közlemény közzétételére kérte az alperes kötelezését:

„A cikkben valótlanul híreszteltük, a valóságot hamis színben tüntettük fel, hogy Felperes1 a 2020-as Bizottság1 elnökké történt újraválasztása után titokban több, mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját havi fizetését.

A valóság ezzel szemben az, hogy a fizetésemelésről a Bizottság1 2020. szeptember 2-án tartott elnökségi ülésén az határozat száma1/Elnökségi határozattal a Bizottság1 elnöksége döntött úgy tíz igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és az érintett személy tartózkodásával, hogy elfogadja a Bizottság1 főtitkárának, személy1nek azon előterjesztését, amely a Bizottság1 elnöke havi tiszteletdíját 2,6 millió forintra javasolta felemelni, összhangban más nemzeti olimpiai bizottságok elnöki tisztjét betöltő személy javadalmazásával. Felperes1 a Bizottság1 elnök a havi tiszteletdíjának emelése tárgyában hozott döntésben nem vett részt, és a határozati javaslatot sem ő terjesztette elő.”

Előadta, hogy az alperes írásában – melyben a [www.internetes oldal2](http://www.internetes-oldal2) portál egyik cikkére utalt – valótlanul állította, hogy a felperes a Bizottság1 (a továbbiakban: Bizottság1) elnökeként 2020. évi újraválasztása után fizetését maga emelte titokban több, mint duplájára. Ehhez képest a döntést a Bizottság1 elnöksége hozta meg 2020. szeptember 2-án; ő maga a döntésben nem vett részt, a határozati javaslatot nem ő terjesztette elő..

A felperes kérte az alperes tartalomszolgáltatója, a társaság1 marasztalását perköltségben (ügyvédi munkadíjban). Az ügyvédi munkadíj mértékét 160 EUR + ÁFA/órában kérte meghatározni, és csatolta a 2025. március 25-én kelt nyilatkozatát, amely szerint az általa „Az Ügyvédi Iroda 1val személyiségi jogi és sajtóhelyreigazítási perekben történő képviselői ellátására 2025. március 7. napján kötött megbízási szerződés szerint az Ügyvédi Iroda 1 által ellátott jogi szolgáltatások ellenértéke (beleértve a Helység1 közigazgatási határain túl, a bírósági tárgyalásokra történő utazás idejét is) óradíj alapú, melynek mértéke 160 EUR/óra + ÁFA, amely forintban kerül felszámításra az egyes peres eljárásokban a helyreigazítási kérelem elküldése vagy a keresetlevél benyújtása napján érvényes hivatalos MNB EUR/HUF devizaárfolyam alapján.”

A tárgyalás berekesztését megelőzően tett nyilatkozatában 65.000 Ft/óra ügyvédi munkadíj meghatározását kérte. A keresetlevél elkészítéséig felmerült időtartamot tizenkét órában, a tárgyaláson megjelenéssel összefüggésben két órát, egy óra felkészülést és egy óra tárgyalási jelenlét számításba vételét kérte. Utalt arra, az ügyféllel történő konzultáció, a keresetlevél összeállítása jelentős felkészülést igényelt.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

A per érdemében hivatkozott arra, hogy a kifogásolt közlés vélemény, a felperes helyreigazító közleménye határozatlan, a felperest fokozott tűrési kötelezettség terheli, a valóságközlés indokolatlan.

A felperes perköltség igénye tekintetében utalt arra, hogy a felszámítás alapjául szolgáló okirat létezését nem igazolta, emellett véleménye szerint eltúlzott a felszámított óradíj, valamint az elszámolni kívánt munkaidő is. Hivatkozott arra, hogy a felperes ugyanazt a helyreigazítási kérelmet és kereseti kérelmet nyújtotta be párhuzamosan a társaság1 kiadásában megjelenő valamennyi vármegyei portál esetében, így csaknem húsz „tükörper” indult. Minderre tekintettel a felperes ügyvédi munkadíj igénye legfeljebb 60.000 forint + ÁFA összegben indokolt.

[6] Az elsőfokú bíróság a tárgyalás kitűzéséről rendelkező 2. sorszámú végzésével egyidejűleg arról tájékoztatta az alperest, hogy a perfelvételi tárgyalás hatánapját megelőző három nappal korábban írásbeli kérelmet nyújthat be, feltéve, hogy azt egyidejűleg – ajánlott elsőbbségi postai küldeményként – felperesnek is megküldi, és ennek tényét igazolja. Figyelmeztette az alperest, hogy a rendelkezések megsértésével teljesített perbeli cselekmények hatálytalanok.

[7] A végzést az alperesi szerkesztőség 2025. április 8-án vette át, majd az alperes – ellenkérelme előterjesztésével egyidejűleg – 2025. április 11-én ajánlott elsőbbségi küldeményként postára adottan küldte azt meg a felperes részére.

[8] A felperes azt adta elő, hogy a tárgyalás megtartását megelőző három napon belül az ellenkérelem igazolt kézbesítése számára nem történt meg, ezért az hatálytalan.

[9] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy öt napon belül tegye közzé a internetes oldal3 internetes portál főoldalán a kifogásolt cikk megjelenési helyén, a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedésű módban, betűmérettel az alábbi helyreigazító közleményt, egyidejűleg ennek szövegére kattintással, linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a 2025. február 17-i „Csatlakozott a Párt1 Párthoz a Bizottság1 bukott elnöke” című cikkét:

„A cikkben valótlanul híreszteltük, a valóságot hamis színben tüntettük fel, hogy Felperes1 a 2020-as Bizottság1 elnökké történt újraválasztása után titokban több, mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját havi fizetését.

A valóság ezzel szemben az, hogy a fizetésemelésről a Bizottság1 2020. szeptember 20-án tartott elnökségi ülésén az határozat száma1/Elnökségi határozattal a Bizottság1 elnöksége döntött úgy tíz igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és az érintett személy tartózkodásával, hogy elfogadja a Bizottság1 főtitkárának, személy1nak azon előterjesztését, amely a Bizottság1 elnöke havi tiszteletdíját 2,6 millió forintra javasolta felemelni, összhangban más nemzeti olimpiai bizottságok elnöki tisztjét betöltő személy javadalmazásával. Felperes1

Bizottság1 elnök a havi tiszteletdíjának emelése tárgyában hozott döntésben nem vett részt, és a határozati javaslatot sem ő terjesztette elő.”

Kötelezte az alperes tartalomszolgáltatóját, a társaság1-t tizenöt napon belül 254.000 forint perköltség megfizetésére a felperesnek, valamint 36.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére az államnak.

[10] Határozatának indokolásában felhívta a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK.12., 13. és 14. számú állásfoglalásait, a Ptk. 2:45. §-át, a Pp. 495. § (2) bekezdését, és a keresetet alaposnak ítélte meg. Hangsúlyozta, hogy az alperes ellenkérelmét a bírósághoz benyújtással egyidejűleg, a felperesnek elsőbbségi postai küldeményként a tárgyalás hatánapját megelőzően legalább három nappal nem küldte meg, illetőleg a tárgyaláson jogi képviselője nem jelent meg, ezért ellenkérelme a Pp. 497. § (3) bekezdése alapján hatálytalan.

[11] Az elsőfokú bíróság a kereset érdeme tekintetében kifejtette: a sajtószervnek fokozott gondossággal kell eljárnia üzenetei nyilvánosság felé eljuttatásakor. Gyors, ugyanakkor pontos, a valóságnak megfelelő tájékoztatást kell adnia akkor is, ha valaki másnak tényállításait veszi át, és híreszteli. Az alperes az állítások hitelességéről nem győződött meg, célja kizárólag a felperessel szembeni hangulatkeltés volt. Ez alkalmas a felperes személyének lejáratására, a Ptk. 2:45. §-a szerinti becsület és jóhírnév megsértésére, így személyiségi joga védelme céljából a felperes indokoltan lépett fel.

[12] A törvényszék a perköltség vonatkozásában a felperes ügyvédi munkadíj igényét kirívóan eltúlzottnak és a józan ésszel ellentétesnek ítélte, ezért öt munkaórát, valamint 40.000 forint + ÁFA óradíjat vett figyelembe, s ennek megfelelően mérsékelte az ügyvédi munkadíj iránti igényt. Hivatkozott arra, hogy ugyanazon sablon beadvány szerint legalább tizenkilenc vármegyei online szerkesztőséggel szemben terjesztett elő azonos tartalommal keresetlevelet. Döntését a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § (1) bekezdésének a) pontjára és 4. § (2) bekezdésére alapította.

[13] Az ítélettel szemben mindkét fél fellebbezett.

[14] A felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását úgy kérte, hogy az ítéltábla az alperes tartalomszolgáltatóját, a társaság1-t további 694.992 forint + ÁFA = 882.640 forint (mindösszesen 1.136.640 forint) ügyvédi munkadíj megfizetésére is kötelezze.

[15] Hivatkozott a R. 2. § (1) bekezdésére, és 4. § (2) bekezdésére. Ez utóbbi rendelkezés szerint a R. 2. § (1) bekezdése alapján megállapítandó ügyvédi munkadíj összege 50 %-nál nagyobb mértékben nem mérsékelhető, kivéve, ha az kirívóan eltúlzott és ellentétes a piaci viszonyokkal vagy a józan ésszel. Álláspontja szerint így a felszámított tizenkét munkaóra legfeljebb hat munkaórára lett volna eleve mérsékelhető; azonban az adott esetben ennek feltételei sem álltak fenn. Sérelmezte, hogy a törvényszék ítélete nem választotta külön az általa felszámított óraszám, illetve az óradíj mértékére vonatkozó indokolást, másrészt

pedig az óradíj mértéke a konzekvens bírói gyakorlat (köztük a Kúria precedensképes döntései) alapján nem minősült eltúlzottnak.

[16] Az elsőfokú bíróságnak az eltérést részletesen meg kellett volna indokolnia, amit nem tett meg, emellett ítélete sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését. A Kúria – a keresetlevélben is hivatkozott – Pfv.II.20.887/2023/6. számú precedensképes döntése szerint a perbeli jogi képviselési tevékenység vizsgálata tényeken és egyéb körülményeken alapulhat, és a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontú értékelését jelentheti csak, mely vizsgálat objektív szempontja az, hogy az ügyvéd tényleges perbeli tevékenysége a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek megfelel, a tárgyalásokon részt vett, a pervitelhez szükséges periratokat elkészítette, a határidőket betartotta, az ügyfele jogi képviseletét az eljárási jognak megfelelően ellátta. Ezen objektív kritériumoknak tényszerűen eleget tett. A törvényszéknek az említetteket egyesével kellett volna vizsgálnia, amit elmulasztott. Hangsúlyozta: az ügyvédi költség része az ügyfélkapcsolati időtartam is, másrészt pedig a munkabér nem az ügyvéd nettó jövedelme. Mindemellett az a körülmény, hogy a jelen perbeli keresetlevéllel azonos tartalmú további tizennyolc keresetlevelet nyújtott be, nem indokolja, hogy a bíróság a felszámított ügyvédi munkadíjat mérsékelje; a Székesfehérvári Törvényszéken kívül az eljáró elsőfokú bíróságok a Kúria precedensképes döntésétől eltérni nem kívántak.

[17] Utalt arra, az ügyvédi munkadíj megállapításánál a bíróság kizárólag azt veheti figyelembe, hogy a jogi képviselő milyen mértékű munkát, tevékenységet fejtett ki; más perekben kifejtett tevékenységre tekintettel az ügyvédi munkadíj nem mérsékelhető. A Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.363/2024/5. számú jogerős ítélete szerint a képviselet szerződésszerű ellátásához nyilvánvalóan egyedileg kell időt fordítani a megbízó ügyféllel egyeztetésre, a releváns adatok összegyűjtésére, azok összevetésére, értékelésére, és az ellenérdekű fél védekezésére is tekintettel; az elszámolható munkaórák száma akkor sem mérsékelhető, ha több hasonló, ugyanolyan jogi megítélésű per van folyamatban ugyanazon vagy más bíróságokon, így ha lényegében azonos jogi indokolásra hivatkozással nyújtja be érvényesít igényt, és végez ehhez igazodó eljárási tevékenységet. E jogerős ítéletet a Kúria Pfv.IV.21.314/2024/8. számú precedensképes ítéletében hatályában fenntartotta; ebből következően az az álláspontja, hogy a több azonos tartalommal és tárgyban megindított perre tekintettel az ügyvédi munkadíj nem mérsékelhető.

[18] Másodfokú perköltségként 160 EUR/óra + ÁFA ügyvédi munkadíj és öt munkaóra alapulvételével 1.016 EUR összegnek megfelelő 405.943 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte az alperest kötelezését.

[19] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és a törvényszék új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) bekezdésére és (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[20] Kiemelte, hogy vele szemben a Pp. 497. § (4) bekezdésében foglalt jogkövetkezmény nem lett volna alkalmazható. Öt nappal a perfelvételi tárgyalást megelőzően, 2025. április 11-én ajánlott elsőbbségi postai küldeményként az ellenkérelmet a felperes részére megküldte; ennek átvételére 2025. április 14-én került sor.

Az alperes kérte a felperes másodfokú perköltségben (ügyvédi munkadíjban) marasztalását, hivatkozással a R. 3. § (2) bekezdésére, azzal, hogy a fellebbezés elkészítésre fordított ügyvédi munkaórát egy órában jelölte meg.

Az alperes fellebbezéséhez csatolta a fellebbezési ellenkérelem felperes 2025. április 14-ei átvételét igazoló kézbesítési igazolást.

[21] A felperes fellebbezésére az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, míg az alperes fellebbezésére a felperes azzal a tartalommal nyújtott be fellebbezési ellenkérelmet, hogy ebben a vonatkozásban az elsőfokú bíróság ítéletének helyen hagyását kérte.

[22] Előadta, nem vitatja, hogy az írásbeli ellenkérelmet 2025. április 14-én kézhez vette. Az első perfelvételi tárgyalás időpontja 2025. április 16-a volt, azaz a kézbesítésre csupán az első tárgyalást megelőző két nappal került sor. Ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül alkalmazta a Pp. 497. § (4) bekezdésének rendelkezését. Mindemellett az is megállapítható, hogy a keresetet a törvényszék érdemben vizsgálta, határozatát nem a Pp. 497. § (3) bekezdésére alapította.

Fellebbezési ellenkérelméhez kapcsolódóan két munkaóra felszámításával 320 EUR + ÁFA összegnek megfelelő 128.275 forint + ÁFA = 162.909 forint ügyvédi munkadíj igényt terjesztett elő.

[23] A felperes fellebbezése alapos, míg az alperesé alaptalan.

[24] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelmek és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Így figyelemmel volt arra, hogy az alperes fellebbezése az ítéletnek az ügy érdemét érintő részét csak annyiban támadta, hogy a törvényszék megalapozatlanul alkalmazta a Pp. 497. § (4) bekezdését. Kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, fellebbezése annak megváltoztatására nem irányult.

[25] Az alperesnek a per érdemére vonatkozó fellebbezését érintően a másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék az alperes érdemi ellenkérelmét nem tekinthette volna hatálytalannak, így a kereset nem minősült nem vitatottnak.

[26] Megállapítható, hogy az alperes érdemi ellenkérelmét az elsőfokú bírósághoz 2025. április 11-én 3. sorszámon nyújtotta be, melyet ugyanezen a napon ajánlott elsőbbségi postai küldeményként a felperes részére megküldött, és ennek tényét a bíróságnál igazolta is. Megállapítható továbbá, hogy e küldeményt a felperes jogi képviselője 2025. április 14-én vette át, mely időpont a perfelvételi tárgyalás 2025. április 16-ai időpontjához képest három napon belüli. Az alperes jogi képviselője a perfelvételi tárgyaláson nem jelent meg.

[27] A Pp. 497. § (3) bekezdése értelmében az alperes legkésőbb a perfelvételi tárgyalás határnapját megelőző három nappal korábban írásbeli ellenkérelmet nyújthat be,

feltéve, hogy azt egyidejűleg – ajánlott elsőbbségi postai küldeményként – a felperesnek is megküldi, és ennek tényét igazolja. Az e rendelkezések megsértésével teljesített perbeli cselekmények hatálytalanok.

E § (4) bekezdése alapján, ha a perfelvételi tárgyalást az alperes elmulasztotta és írásbeli védekezést sem terjesztett elő, a keresetet nem vitatottnak kell tekinteni, és a bíróság a perfelvétel lezárását követően ítéletével marasztalja az alperest, kivéve, ha az eljárás megszüntetésének van helye. Ha a jelen lévő alperes korábban írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, azt legkésőbb a perfelvételi tárgyaláson szóban köteles előadni.

[28] A Pp. 497. § (3) bekezdése szerinti három napos határidő bevezetésének jogpolitikai indoka az volt, hogy a felperes az írásban előterjesztett alperesi ellenkérelemről kellő időben tudomást szerezhessen, arra nyilatkozhasson (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.179/2021/4. számú ítélete [18]). A jogszabályhely azonban nem azt írja elő, hogy az írásbeli ellenkérelmet a felperesnek legkésőbb a perfelvételi tárgyalás hatánapját megelőző három nappal kézhez kell vennie, hanem azt, hogy az alperes azt részére – ajánlott elsőbbségi postai küldeményként – megküldje. Ellenkező esetben a felperes azzal, hogy a küldeményt később veszi át, meghiúsíthatja annak hozzá három napon belüli megérkezését.

[29] Az adott esetben megállapítható, hogy az alperes írásbeli ellenkérelmét a törvényben előírt módon a perfelvételi tárgyalás hatánapját megelőző három napnál korábban a felperesnek is megküldte, és ennek tényét igazolta. Mindebből következően az érdemi ellenkérelem nem volt hatálytalan.

[30] Bár az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes álláspontjából az következik, hogy a keresetet nem vitatottnak kell tekinteni, a törvényszék nem így járt el, a Pp. 497. § (4) bekezdését fel sem hívta, hanem a keresetet érdemben bírálta el, s ítélte megalapozottnak (elsőfokú ítélet [23] és [24]).

[31] Emiatt a Pp. 497. § (3) bekezdésébe ütköző eljárási szabálysértés az ügy érdemére nem hatott ki, az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése nem indokolt, ezért a Pp. 381. §-a alapján a törvényszék ítélete hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására nem volt mód, így az ítéltábla a per főtárgyát érintően az elsőfokú ítéletet – az ügy érdemét nem érintve – a Pp. 382. §-ára hivatkozással helybenhagyta.

[32] A felperes perköltségre vonatkozó fellebbezését érintően abból kell kiindulni, hogy a R. annak 6. §-a szerint a kihirdetését követő 61. napon, 2025. február 9-én lépett hatályba, ezért jelen, 2025. április 1-jén indult ügyben ezt, és nem a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

[33] A R. 4. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy a bíróság az érvényesített joggal összefüggésben nem álló, szükségtelenül vagy aránytalan mértékben felszámított munkadíj összegét mérsékelje, de csakis kérelemre és indokolt esetben. Mivel ilyen hatályos kérelmet

az alperes nem terjesztett elő, az elsőfokú perköltség mérséklésének sem volt helye. Ezt az értelmezést erősíti a R. [4] preambulum-bekezdése is.

[34] Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a felperest megillető ügyvédi munkadíjra vonatkozó rendelkezését – ugyancsak a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – megváltoztatta, és az alperes tartalomszolgáltatóját, a társaságl-t terhelően a felperesnek megfizetendő 254.000 forint elsőfokú perköltséget 1.136.640 forintra felemelte.

[35] A másodfokú bíróság észlelte, hogy a törvényszék tévesen kötelezte az alperest 36.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére az államnak. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdésének b) pontjának figyelembevételével az Itv. 42. § (1) bekezdésének ab) pontja szerint ugyanis az elsőfokú illeték mértéke helyesen 31.500 forint. Az ítéltábla ezért a Pp. 383. § (6) bekezdésére utalással a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határozott az alperesi tartalomszolgáltatót terhelő 36.000 forint feljegyzett kereseti illeték 31.500 forintra leszállításáról.

[36] Utalással a Pp. 81. § (1) és (3) bekezdéseire, valamint 83. § (1) bekezdésére, az ítéltábla kötelezte az alperes tartalomszolgáltatóját, a társaságl-t, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőben fizessen meg a felperesnek 568.852 forint másodfokú perköltséget. Ez az összeg – tekintettel a R. 2. § (1) bekezdésének a) pontjára és 4. § (1) bekezdésére – a felszámított (a fellebbezés tekintetében 405.943 forint, a fellebbezési ellenkérelem kapcsán 162.909 forint) ügyvédi munkadíjat foglalja magában, melynek mérséklésére alperesi kérelem hiányában szintén nem volt lehetőség.

[37] Az ítéltábla a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest, hogy az állami adóhatóság illetékbevételi számlájára fizessen meg 118.611 forint (saját fellebbezését érintően meg nem állapítható fellebbezési pertárgy érték alapján 48.000 forint, míg a felperes fellebbezése vonatkozásában 882.640 forint fellebbezési pertárgy érték után 70.611 forint) feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket. Ebben a vonatkozásban felhívja az Itv. 39. § (1) bekezdését, (3) bekezdésének c) pontját, 46. § (1) bekezdését, 59. § (1) bekezdését és 62. § (1) bekezdésének f) pontját.

[38] A másodfokú bíróság a fellebbezést, figyelemmel a Pp. 376. § (1) bekezdésére, tárgyaláson kívül bírálta el.

Győr, 2025. július 8.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Szabó Péter s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró